

ไม่มีการบังคับเพื่อให้นับถืออิสลาม

﴿ لا إكراه في الدين ﴾

[ไทย - Thai - تايلاندي]

มัสดัน มาหะมะ

ผู้ตรวจทาน : ทีมงานภาษาไทย เว็บไซต์อิสลามเฮ้าส์

ที่มา : เว็บไซต์อิสลามมอว์

2009 - 1430

islamhouse.com

﴿ لا إكراه في الدين ﴾
« باللغة التايلاندية »

مزلان محمد

مراجعة: فريق اللغة التايلاندية بموقع دار الإسلام

مصدر: موقع إسلام مور www.islammore.com

2009 - 1430

islamhouse.com

ไม่มีการบังคับเพื่อให้นับถืออิสลาม

สามัญสำนึกอันดั้งเดิมของมนุษย์ที่ไม่เคยเปลี่ยนแปลงคือ ความต้องการศาสนาเพื่อยึดเหนี่ยวจิตใจ ผู้ที่ศึกษาอารยธรรมของมนุษย์จะพบว่า มนุษย์ในบางสังคมหรือบางช่วงเวลาไม่มีโรงงาน สถาบันการศึกษา โรงพยาบาลหรือแม้แต่บ้านเพื่อเป็นแหล่งพักพิง แต่ไม่เคยปรากฏในสังคมใช้ชีวิตโดยปราศจากหอสวด ศาลเจ้า สถานศักดิ์สิทธิ์หรือสัญลักษณ์ของความเชื่อที่มีการเรียกขานด้วยชื่อต่างๆ ตามความศรัทธาของแต่ละสังคม จึงสรุปได้ว่า มนุษย์ไม่สามารถดำรงชีวิตได้หากปราศจากศาสนาและการศรัทธาในพระเจ้า ผู้ที่ปฏิเสธแนวคิดความเชื่อในพระเจ้า แท้จริงแล้วบุคคลผู้นั้นกำลังสร้างศาสนาใหม่และสถาปนาตนเองเป็นพระเจ้าแทน

อัลลอฮ์ ﷻ ได้ทรงส่งนะบีมุฮัมมัด ﷺ เพื่ออำรงไว้ซึ่งความกรุณาปรานีแก่มนุษย์

ดังที่อัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสว่า

﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾ (الأنبياء : 107)

ความว่า “และเราได้ส่งเจ้ามาเพื่ออื่นใด นอกจากเพื่อเป็นความเมตตาแก่สากลจักรวาล” (21:107)

และเพื่อยืนยันในสัจธรรมดังกล่าว นะบีมุฮัมมัด ﷺ ได้กล่าวแก่ตนเองความว่า

“แท้จริง ฉันคือความเมตตาที่เป็นของขวัญจากพระเจ้าที่มอบให้กับสรรพสิ่งทั้งหลาย” (รายงานโดยอัดดารีมียี)

ส่วนหนึ่งของความกรุณาปรานีของอัลลอฮ์ ﷻ คือ การให้โอกาสมนุษย์มีสิทธิเลือกและกำหนดวิถีชีวิตตามความประสงค์ของตนเอง โดยสภาวะดั้งเดิมมนุษย์ คือ สิ่งมีชีวิตที่ประเสริฐสุดและมีเกียรติยิ่ง แม้ว่าจะแตกต่างด้านสีผิว ชาติพันธุ์ ภาษาและฐานะทางสังคม

อัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสว่า

﴿وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُمْ مِّنَ الطَّيِّبَاتِ

وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَىٰ كَثِيرٍ مِّمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا﴾ (الإسراء : 70)

ความว่า “และโดยแน่นอน เราได้ให้เกียรติแก่ลูกหลานของอาดัม และเราได้บรรเทาพวกเขาทั้งทางบกและทางทะเล และได้ให้ปัจจัยยังชีพที่ดี

**ทั้งหลายแก่พวกเขา และเราได้ให้พวกเขาดีเด่นอย่างมีเกียรติเหนือกว่า
ผู้ที่เราได้ให้บังเกิดมาเป็นส่วนใหญ่” (อัลกุรอาน 17:70)**

มนุษย์เป็นมัลกุก (สิ่งถูกสร้าง) ที่มีสติปัญญา มีเป้าหมายแห่งชีวิต เป็นมัลกุกที่มีหน้าที่และความรับผิดชอบที่ถูกกำหนดไว้ มนุษย์มีสถานะและบทบาทอันทรงเกียรติ เขาจะถูกสอบสวนในการปฏิบัติหน้าที่ในวันอาคิเราะฮ์ (โลกหน้า) มนุษย์มีสิทธิ์เลือกที่จะกระทำหรือไม่กระทำการใดสิ่งหนึ่ง หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งคือ มนุษย์มีความพร้อมที่จะกระทำความดีและไม่ดี มนุษย์จึงไม่ใช่มลาอิกะฮ์ (เหล่าเทวดา) ที่อัลลอฮ์ ﷻ ทรงสร้างขึ้นเพื่อให้กระทำความดี เนื่องจากมลาอิกะฮ์เป็นมัลกุกที่ไม่มีอารมณ์และปราศจากความต้องการ แต่ในขณะเดียวกัน มนุษย์มิใช่ชัยฏอน (เหล่ามารร้าย) ที่หมกมุ่นและจมปลักในการปฏิบัติแต่เพียงความชั่วร้ายและสิ่งอบายมุขทั้งหมด

อัลลอฮ์ ﷻ ได้ทำให้มนุษย์รู้จักกำหนดวิถีชีวิตโดยอาศัยการเรียนรู้และการพัฒนา อัลลอฮ์ ﷻ ทรงแนะนำและส่งเสริมให้มนุษย์ทำคุณงามความดี พระองค์ทรงตักเตือนและห้ามปรามมิให้จมปลักในความชั่วร้าย

อัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสไว้ว่า

«وَهَدَيْنَاهُ النَّجْدَيْنِ» (البلد : 10)

ความว่า “และเราได้ชี้แนะทางแห่งความดี และความชั่วแก่เขาแล้ว” (อัลกุรอาน 90:10)

อัลลอฮ์ ﷻ จึงให้มนุษย์มีความรับผิดชอบต่อผลของการเลือกของเขา ทั้งนี้เพราะความรับผิดชอบเป็นส่วนหนึ่งของเสรีภาพ หากปราศจากเสรีภาพ ความรับผิดชอบก็ไร้ความหมาย ด้วยเหตุที่มนุษย์มีอิสรภาพ รู้จักแสวงหาและสะสมความรู้และประสบการณ์ มีศักยภาพในการตัดสินใจว่าสิ่งใดถูกและสิ่งใดผิด ตลอดจนมีโอกาสในการแก้ตัว ปรับปรุงและขอลูแก่โทษในความผิดพลาดทั้งปวง มนุษย์จึงมีฐานะที่สูงส่งกว่าสิ่งถูกสร้างทั้งหลาย และนี่คือ เหตุผลสำคัญที่ทำให้บรรดาเทวดา (มลาอิกะฮ์) ยอมก้มคารวะ (สุญูด) เพื่อแสดงความเคารพต่ออะบิดาม อะลัยฮิสลาม ดังปรากฏในประวัติศาสตร์ที่บันทึกโดยอัลกุรอาน

มุสลิมทุกคนมีหน้าที่สืบทอดภารกิจของเหล่าศาสนทูตด้วยการให้เกียรติแก่มนุษย์ โดยให้มนุษย์มีอิสระเสรี และศักดิ์ศรีอันเหมาะสมกับสถานะและบทบาทอันแท้จริง มุสลิมทุกคนต้องใช้ความพยายามในการชี้แจงความถูกต้องและสัจธรรม ตักเตือนมิให้ทำสิ่งชั่วร้าย แต่ทั้งนี้มุสลิมพึงสำนึกว่า มนุษย์มีสิทธิ์ในการเลือกทางเดินชีวิตของตน การกดขี่บังคับ ถือเป็น การลดศักดิ์ศรีและไม่ให้เกียรติเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน อิสลามจึงกำหนดให้มุสลิมประกาศญิฮาด (การต่อสู้ในหนทางของอัลลอฮ์ ﷻ) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสกัดกั้นการแพร่ขยายของการกดขี่บังคับมิให้ปฏิบัติตามศาสนา (ซึ่งถูกเรียกในอัลกุรอานว่าเป็นฟิตนะฮ์ประการหนึ่ง)

ดังที่อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสว่า

«وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةً» (البقرة : 193)

ความว่า “และจงสู้รบกับพวกเขา จนกว่าฟิตนะจะจะไม่ปรากฏขึ้น” (อัลกุ
รอ่าน 2:193)

ฟิตนะฮฺ ตามความหมายคือ การบังคับบีบบังคับให้มนุษย์มีสิทธิปฏิบัติหรือเชื่อศรัทธาในสิ่งที่เป็น
ความต้องการของเขา และการปิดโอกาสมิให้มีสิทธิเลือกกระทำตามที่ต้องการ อิสลามถือว่า การ
กระทำฟิตนะฮฺ มีผลกระทบที่ร้ายแรงยิ่งกว่าการฆาตกรรม เพราะฆาตกรรมเป็นการปลิดชีวิตที่
เป็นกายภาพ แต่การกระทำฟิตนะฮฺถือเป็นอาชญากรรมด้านความรู้สึกและจิตใจ

อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสว่า

«وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ» (البقرة : 217)

ความว่า “และการฟิตนะฮฺนั้นใหญ่โตยิ่งกว่าการฆ่า” (อัลกุรอ่าน 2:217)

โดย อ.มัสนัน มหะมะ

คัดจาก เว็บไซต์อิสลามมอร์

<http://www.islammore.com/main/content.php?page=sub&category=15&id=857>